

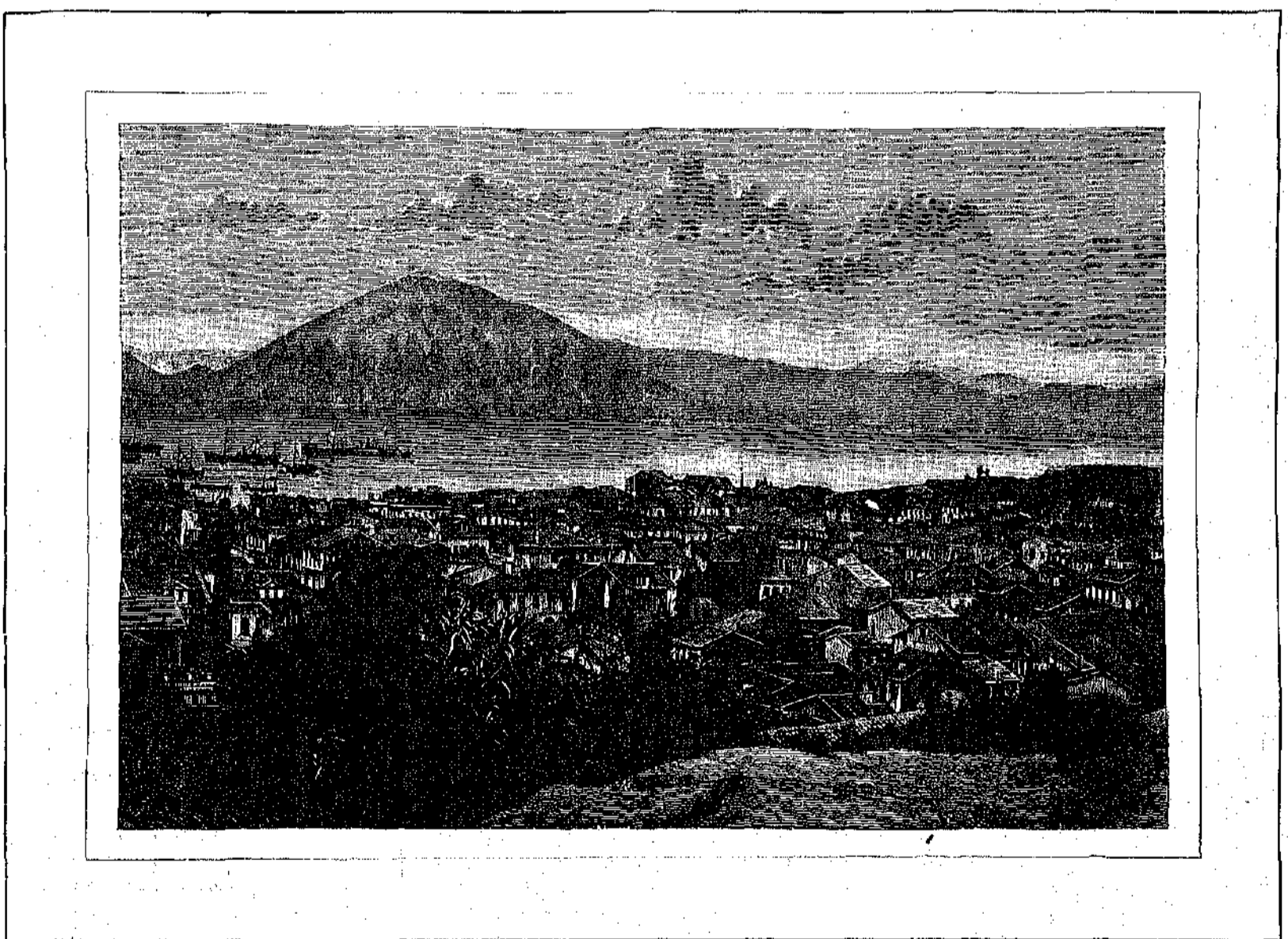
ΕΣΠΕΡΟΣ

Έτος Β. Βαδίδεται τῆ 1/13 καὶ 13/27. ἑκάστου μηνός. Ἐν ΑΕΙΨΙΑ τῆ 15/27 Σεπτεμβρίου 1882. Τῆς ἐργασίας περιληφθεῖσῃ εἰς χρυσόν, Φράγκ. 40. Ημέρ. 32. Ροδῶν. 15. Ἄρ. 34.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.
 Αἱ Πάτριαι. — Οἱ Ἀγγλοὶ ἐν Δελφείο. — Ἀλέξανδρος ὁ Κομνηνός (συνέχεια). — Ἡ Ὀλυμπία. — Ποίημα (Ἀπογορευτικός. Τῆ Ἑλένη...), — Διαγώνισμα ἐπὶ κωλοῦ ἐν Βουθυπέτρῳ. — Περὶ ἀπογορευτικός. — Νέα ἀνακάλυψις ἐν Παισίο. — Ὁ τελευταῖος τῶν Σουβέλλων (συνέχεια). — Ἀρχαῖα πλοῦ. — Ὁ στρατός (στρατικῶν ποίημα). — Πολιτικὴ ἐπιθεώρησις. — Ἐμπορικὰ. — Διάφορα. — Γραμματικὸς δόκιμος τοῦ Ἑσπέρου. — Λήξιματα.

ΕΙΚΟΝΕΣ.
 Αἱ Πάτριαι. — Ἡ τὸ α'. Ἐραβέστον ἐπὶ καλλιτῆ λεθοῦσα. — Οἱ Ἀγγλοὶ ἐν Κολλεῳ. — Ἡ Νίκη τοῦ Παισίου. — Ὁ Ἐρμῆς τοῦ Πραετέλου. — Τὸ ἱστορικὸν τοῦ παῦ τοῦ Δωδ ἐν Ὀλυμπία. — Τὸ Ὀλυμπιακὸν Μουσεῖον. — Ἐξ εἰκόνας τοῦ σαταρικοῦ ποίματος.

ΑΙ ΠΑΤΡΑΙ.

ΑΙ ΠΑΤΡΑΙ.

(Μετά ελάνας, όρα σελ. 145.)

Η πόλις της Ελλάδος, εν τῇ τριαντάτα καταφαίνεται ἡ πρόδοσις ἡ βραχυλόγησις εἰς τὸ πρακτικὸν καὶ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων εἶναι αἱ Πάτριαι, ὧν ἡ ἐμπορικὴ σημασία θάβηαι δὴνήμερα ἀδαναμένη. Αἱ Πάτριαι, ἅς ἐν ἔτει 1821 ὁ Ἰουσοφ πασᾶς κατέλασαν ἐξ ὀλοκλήρου, εἶναι σήμερον πόλις ἀνήγηρά, περιέχουσα πλέον τῶν 30 χιλ. κατοίκων. Ἐν τῷ λιμένι αὐτῆς ἀγκυροβολοῦσι κατὰ τὸ φθινόπωρον μάλιστα τὰ μεγάλα ἀμπέλοια, τὰ φορτηγόνα τὸ πολυμύριον προῖον τῆς Ελλάδος, τῆν κορινθιακῆν σαβίβα· ἐν δὲ ταῖς ὁδοῖς τῆς πόλεως μεγάλη παρατηρεῖται κίνησις ἐμπορικῆς, ἐμαρτυροῦσα τὴν ὀρασηριότητα τῶν κατοίκων. Ὁμολογητέον ὅμως εἶναι καὶ οἱ κατὰ καιροῦ δημοτικοὶ ἄρχοντες τῶν Πατρῶν πᾶσαν κατέβαλον προσπάθειαν, ὅπως διὰ εὐθείας καὶ κομψῆς ῥομποτίας, διὰ καλῶν ὁδῶν, διὰ καταφύτων λεωφορῶν καὶ τερπιῶν περιπάτων καταστήσῃαι τὴν πόλιν τὴν ἀναξίαν τῶν ἀνεπτυγμένων καὶ φιλικῶν αὐτῆς κατοίκων.

Αἱ Πάτριαι εἶναι πόλις ἀρχαιοτάτη, μεγάλην πρὸ πάντων ἐξασκήσασα ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ Ἀρχαίου συνόδεσμου. Γνωστὸν εἶναι ἐκ τοῦ Πανσυνήμου εἶναι ἐν Πάτραις ὑπῆρχεν ἀρχαῖος ναὸς τῆς Δήμης, παρὰ τὸν ὅποιον ἦτο πηγή χρηρομοδότης. Αἱ ἀπονηήσεις τοῦ χρομοδότη εἶδοντο διὰ κατόπρου. Ὁ πρῶτος ὄποιος τοῦ χρομοδοτεῖν εἶναι δαισιτικῆς καταγωγῆς, συνδέεται δὲ στενῶς πρὸς τὰς ἀρχαιοτάτας ἀποικήσεις τῶν Φοινίκων κατὰ τὴν φηλακίην καὶ ἀγακίην παραλίαν. Ἐκ τῶν Φοινίκων κατέστη καὶ ἡ ἑθῶσις, ὁ λεπτότατος καὶ ποδύμιος ἑσθρῶς, ὁ ἐν Ἡλίδι κλιτεροῦμενος, ἐπὶ τῇ ἐπεξεργασίᾳ τοῦ ὁποῖο αἱ Πάτριαι μεγάλην εἶχον φήμην.

Κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἦτο ἡ πρωτεύουσα τοῦ δουακῆτου τῆς Ἀχαΐας· κατέπιν δὲ ἐπωλήθη εἰς τοὺς Βενετούς, ἀπὸ τῶν ὁποῖων τὴν ἐκურύσαν ἐν ἔτει 1483 οἱ Τοῦρκοι. Ἐπὶ Τουρκοκρατίας αἱ Πάτριαι ἐξέπεσον ἐπὶ μῆλλον καὶ μῆλλον, ὥστε ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος αἰῶνος εἶχε καταστῆ ἄσμος καὶ πτωχὴ κοινόπολις. Ἐκ τῶν ἀρχαίων χρόνων καὶ τῆς ἀρχαίας ὁλῆς ὀλίγηνα μόνον σώζονται ἴχνη σήμερον· ἐρεπιτά τινα τῆς ἀρχαίας ἀκροπόλεως, ἧτις μετεστράφη κατόπιν εἰς φροῦριον φραγκικὸν καὶ ἡ εἰς τὸ μεσημεριῶν μέρος τῆς πόλεως πηγὴ ἧτις κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶναι ἡ χρομοδοτῆσις πηγὴ τοῦ ναοῦ τῆς Δήμης. Ὅτι εἶναι σήμερον ἡ πόλις τῶν Πατρῶν τὸ ἀρεταῖ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐπίκαιρον αὐτῆς ἐμπορικὴν ὄσον καὶ εἰς τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τῶν κατοίκων τῆς. Μεγάλως θεαίως δὲ συντέλεση εἰς τὴν περαιτέρω αὐτῆς ἀνάπτυξιν καὶ ἡ κατασκευὴ σιδηροδρομικῶν τινων γραμμῶν, δι' ὧν πρὸ πάντων ἔλαει διευκολυνθῆ τὸ ἐμποριον τῆς σταβίδος. Ἡ ἡμετέρα εἰκὼν παρουσιάζει μέρος τῆς πόλεως καὶ τοῦ λιμένος.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ.

(Μετά ελάνας, όρα σελ. 143.)

Η περιφανής νίκη τῶν ἀγγλικῶν ὀπλων ἐν Τελ-ελ-Κεβίρ, ἀγγελία διὰ τοῦ τηλεγράφου εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, καὶ ἡ μετ' αὐτῆν ἐκτελεσθεῖσα ὀλλήγησις τοῦ Ἀραβῆ, ταχὺ ἔθεσαν τέρμα εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἐν Αἰγύπτῳ ἐκστρατεία. Ὁ στρατηγικὸς νῦς τοῦ ἀρχιστρατήγου Wolseley εἶχε τὰ πάντα δόντως προτοίμασι, καὶ

τὴν παραμονὴν εἰ τῆς ἀποφασιστικῆς μάχης, συνδολογούμενος πρὸς τὸν ἀναποκρίτην τῶν Ἡμερησίων Νέων, ἐπεφράθη ὡς εἴη· "Ὁ Ἀραβῆς πρέπει νὰ ἦναι ὀριστος στρατηγός, ἐὰν δυναθῆ νὰ μᾶς διαφύγη μετὰ τοῦ στρατοῦ του· ἀβριον ἡ τόχη του ὄθ ὀρισθῆ". Καὶ πρᾶγματι τὴν ἐπιδοσαν συνεκροταίε τῆ μάχης, ἐν ἧ ὡς πομφόλυ διεσπάρθη καὶ ἡ δόνησις καὶ τὸ γόητρον τοῦ Αἰγυπτίου ἐπαναστάτου· ὀλίγη μόνον ὄρη ἤρκεσαν, ὅπως καταρρίψωσι οἰκοδόμημα, τὸ ὅποιον ἐφαίνετο, ἡ τοῦλάχιστον ἐφημέρετο, ὡς στερεὸν καὶ ἀκλόνητον. Ἡ δὲ ἐπιτυχία τῆς νίκης τοῦ Τελ-ελ-Κεβίρ ὄρηρε τοιαύτη, ὥστε ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ Ναγαζικ ἐκυριεύθη, καὶ ἡ Βένχα κατελήφθη καὶ ἡ εἰσοδὸς τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ εἰς Κάιρον ἐπαρματωποιήθη. Ἡ περιφανής νίκη, ἧτις κατέπληξε πάντας, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ταχύτητα καὶ τὴν μυστικότητα, μετ' ἧς προέβη ὁ Ἀγγλος στρατηλάτης. Ἐν νυκτὶ θεαίως διέταξε τὴν ἄρσην τοῦ στρατοπέδου, ἐν νυκτὶ ἐπληροίωσε πρὸς τοὺς ἀμεριμνους καὶ ναθρῶς κοιμημένους ἔχθροὺς, καὶ μετὰ τὰς πρῶτας ἀντινας τῆς ἀναγνωμιμένης ἡμέρας ἐπετέθη ῥομπετικῶς κατ' αὐτοὺς. Ἡ σύγκρουσις δὲν ἤδυνάτο νὰ διαρκῆσθ ἐπὶ πολὺ. Ἀπέναντι τῶν τακτικῶς ὀδοκόντων καὶ καλῶς ἐφοδιασμένων Ἀγγλων τὰ ἄκατα καὶ ἀούνηκτα στήθη τοῦ Ἀραβῆ δὲν ἰδούθησαν ἢ ἀνθῆξωσιν· εὐθὺς δὲ ἤρσαντο ὀποκροῦντα καὶ διαλυόμενα. Ὁ Ἀραβῆς οὐδὲ κἂν ἐπροσάθῃρε νὰ τὰ συκεντρώσθ, ἀλλ' ἀκολούθησιν καὶ αὐτὸς τὸ παράδειγμα τῶν ὀπαδῶν του, ἐστράφη εἰς κατασκευασμένην φυγήν, ἐγκαταλείπων καὶ ἀρχηγίαν καὶ προηγήματα καὶ στρατόπεδον. Ὅλα αἱ πομπάθειαι αὐτοῦ προκηρῶσθαι καὶ αἱ ἐπιδεικτικαὶ αὐτοῦ ἐκφράσεις, δι' ὧν ἠθέλησε νὰ πτοῆσθ τὸν κόσμον, ἀπεδείχθησαν λόγου κενοί· ἐν τῇ ὄρα τοῦ κινδύνου ἐφάνη ὁ Ἀραβῆς ὅποιος πρᾶγματι ἦτο, γελῶσις στρατηγός, ἐστρημένος καὶ γνώσειον καὶ τόληρις καὶ ὄλιος ἀνλικνος νὰ διευθύνῃ στήφη ἔνοπλα, ἔστω καὶ Ἀραβῶν. Καὶ ἐν τῇ αλαχρᾷ αὐτοῦ φυγῇ κατεδείχθη καλὴν ὁ δόλιος καὶ φρονατικός αὐτοῦ χαρακτήρ, διότι ἐκ Ζαγαζικίου ἐπροσάθῃρε διὰ προκηρῶσθαι του νὰ διερεθίσθ τοὺς ἐν Κάιρῳ ἄραγας καὶ ληστές, ὅπως προθῶσι καὶ ἐκεῖ εἰς τὰς φρικώδεις σκηνας, αἵτινες πρὸ τινων ἐδομαθῶν εἶχον διαδραματιοθῆ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἀλλὰ τὰ ὀρασθέντα εἶναι ἐκείνη πλῆθη, ἄνοήσαντα εἶναι ὁ Ἀραβῆς δὲν ἦτο κλέων ὁ ἀνήρ ἐκεῖνος, ὅν μετρη τοῦδ ἐθεοῦρον ὀδρανὸπαμπτον τῆς Αἰγύπτου σωτήρια, ὁ μόνον δὲν ὀπύχουσαν αὐτῆ, ἀλλὰ καὶ προθύμως παρεδῶκαν αὐτὸν εἰς τὸν πρῶτον Ἀγγλον στρατηγόν, τὸν ἐμφανισθέντα ἐνώπιον τοῦ Καίρου. Ὁ μέγας καὶ πολὺς Ἀραβῆς παρεδῶθη ὄγρῶς καὶ τρέμων εἰς τοὺς Ἀγγλους, ὧν τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ὄθανον εἶχον ὀμῶσι. Τὸ ζήτημα τῶρα γεννᾶται· πῶς ἔλαει χαρακτηρισθῆ ὁ αἰχμάλωτος ἐπαναστάτης; Ἔλαει χαρακτηρισθῆ ὡς πολιτικὸς αἰχμάλωτος καὶ ἀτυχῆς στρατηγός, ἢ ὡς κακοῦρος σασισοτής καὶ ἐμπρηστής; Νομίζομεν εἶναι ἀνὴρ προδῶς χῆριν φιλοδοξίας εἰς κακοῦργήματα, ὅποια ἐκηλίδωσαν τὴν ἀτυχῆ τῆς Αἰγύπτου χῆραν, δὲν εἶναι ἔλαος ἄξιος. Καὶ θεαίως, ἐὰν ὁ Ἀραβῆς καὶ οἱ συνένοχοί του παραδῶσῃαι εἰς τὰ αἰγυπτιακὰ στρατοδικαία, ὀέλουσιν ὑποστῆ τὴν ὀαχίτην ποινήν· ἐὰν ὅμως ἡ ἀγγλικὴ κυβερνήσις δι' ἔνα ἢ δι' ἄλλον λόγον, θελήσθ νὰ χαρακτηρισθ αὐτοὺς ὡς πολιτικούς ἀναπάλους, ἀτυχῆς τὸν πόλεμον διεξαγάγοντας, πέρα δὲ σώσῃαι τὰς κεφαλὰς των καὶ θε καταταχῶσῃαι εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, αἵτινες ἔπεσαν θύματα μόρας διασημοῦ. Καθ' ἡμᾶς ἡ τοιαύτη ἀπονεμιμένη αὐτοῖς τιμὴ ὄθ ἦναι πολὺ μεγάλη.

Ὁποσδήποτε ἡ ἐκστρατεία τῶν Ἀγγλων ἐν Αἰγύπτῳ ἔλαβε τέλος καὶ οὐδὲν πλέον ὀποκλείπεται ἢ ἡ εἰρήνευσις καὶ τακτοποίησις τῆς γῆρας. Ἡδὴ μανθάνομεν τηλεγραφικῶς εἶναι ἔδοθη εἰς Ἀγγλίας ἡ διαταγὴ πρὸς ἐπᾶνδον μέρος τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Ἐνοεῖται εἶναι ἐν ταῖς κυριωτέρας πόλεις ὄθ μόνωσιν ἐπὶ τινα καιρὸν ἀγγλικαὶ φρουραὶ, ὅπως διατηρήσῃαι τὴν τάξιν καὶ ἐξασφαλίσῃαι δόντως τὴν ἔξουσίαν τοῦ νομίμου ἡγεμόνος, τοῦ Κεβίτου.

Ἡ ἡμετέρα εἰκὼν παρουσιάζει τὴν εἰσοδὸν τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν πόλιν τοῦ Καίρου, ἐνθα καὶ παρὰ τῶν Ἑυρωπαίων καὶ παρὰ τῶν ἔγχωριων αὐτῶν ἐγένοντο δευτὸ ὡς σωτήρες. Ἰπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐπιτελείου παρακολούθησιν μεταδῶσῃαι καὶ ὁ Κεβίτης κατ' αὐτὰς εἰς Κάιρον, τὴν πρωτεύουσάν του, ἦν πρὸ τινων μηνῶν ἐγκατέλιπε ὄγρῶδον θε φυγῆς. Τῶρα καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεις τῆς Αἰγύπτου ὄθ ἐπανέληθ ἡ τάξις καὶ ἡ εὐφορος χῆρα ὀέλαει πάλιν ἐπιθαμλιεῖσθαι ἀφῶντος τὸν φρονατικὸν αὐτῆς πλοῦτον· ἀφ' οὔ δὲ ἀποζημιωθῃσι καὶ οἱ παθόντες καὶ ἐποκουσῶσῃαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ αἱ ἐν μαρτυρίᾳ πυρκαγιῶσθαι οἰκίαι, ὄθ ἀναπνεύσῃαι πάλιν ἐλευθῆροι οἱ φιλήσοχοι καὶ φιλόπονοι κάτοικοι τῆς Αἰγύπτου καὶ ἔλουσιν ἀναμνησθεῖσθαι τῶν παρελλοῦσῶν ἡμερῶν ὡς κακοῦ ἐφιάλτου.

ΑΛΕΞΙΟΣ Ο ΚΟΜΝΗΝΟΣ.

(Συνέχεια.)

ΠΡΑΞΙΣ Γ'.

Πλατεία ἐν Κωνσταντινουπόλει. Διάφοροι στεναὶ ὀδοὶ καταλήγουσιν εἰς τὴν πλατείαν. Πρὸς τὸ ἐν μέρος ἡ πλατεία εἶναι ἀνοικτὴ καὶ θέλει πρὸς τὴν δαισιτικὴν τοῦ ἱεροῦ ὄγρη.

ΣΚΗΝΗ Α'.

Πολλοὶ συνημέροι ἐν τῇ πλατείᾳ συνάλλονται. Ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ εἰς Ἐκατόνταρχος τῶν Ἀνακτόρων (τῶν σωματοφύλακων τοῦ ἀποστόλου). Εἰς τὸ ἔλαος διαδῶσθαι ὄρηται ὄρηται περιπόλις ἐκ πέντε Παρρηγησῶν, κροτῶστων ἐπὶ τοῦ ὄμου ὀρῶν πέλεκυν, τὸ ὀνήριον ὀπλον των.

Α. Πολίτης (πρὸς τὸν Ἐκατόνταρχον). Νὰ σοῦ ἐκφράσω, φίλε μου, δὲν δύναμαι ἴδωσθ ἡ θεὰ τῶν βαρβάρων τούτων, οὐδ' ὁ βασιλεὺς μας μισήσῃ τοὺς ὄρα, καὶ με λυπεῖ καὶ με τράπηται. Ἄϊστοι τοὺς ὄρῶσι, ὀπροπητικοὶ καὶ ἄγριοι! Μὲ τοὺς πελάγειες των καὶ τὸν δερμάτινον Μανδῶν τὰς ὀδοὺς μας διασχίζουσι, καὶ τῶσθ οἴησιν ἐδῶ ἀπέκτισσαν ὄς ἐν αὐτοὶ νὰ ἦσαν ἡμῶν ἄρχοντες. Τοῦ βασιλέως μας μεταχειρίζονται τὴν εὐνοίαν, καὶ μῆλλον ὡς κατακτητᾶ Παρὰ ὡς μισθωτοὶ καὶ δοῦλοι φέρονται. Πρὸς τί ὁ βασιλεὺς τοὺς προσεκάλεσε δὲν ἐνοοῦ· δὲν ἔχει μήπως τὴν φρουρὰν τῶν Ἀθανάτων, τῶν πιστῶν φυλάκων του, ὀτῆνες καὶ τὸν ὀρόνον του στήριζουσι; Καὶ τὸ σπτόν του προφυλάτουν πρόσωπον;

Ἐκατόνταρχος.

Ἰδέ, τί ὄθημα ἔχουν ἄκατον, βαρό· Ἀρκοῦδας ὄθ τοὺς ἔλεγεσ καλλίτερον Παρὰ ἀνθρώπους. Ἦλθον ἐκ τῆς γῆρας τῶν, Ἦν πάρος διαρκῶς καλύπται καὶ χιῶν, Νὰ θερμανθῶν ὀπὸ τὸν καθαρὸν ἡμῶν καὶ ζωογόνον ἦλλον.

Α. Πολίτης.

Νὰ θερμανθῶν, Καὶ νὰ χορῶσῶν, πρόσθε· ἐπειδὴ ἐκεῖ εἰς τὴν πατριδα των δὲν εἶχον πρὸς τροφῆν Ἦ ἔλας μόνον καὶ καρποὺς ὀδοῦσῃαι Ἀρκοῦδας ὀρμῶσῃαι. — Καὶ οὗτοι μὲν

Πολλοὶ δὲν εἶναι εὐτυχῶς οἱ ἄγριοι, οἱ ἄλλοι πλὴν οἱ ἔξνοι, αἵτινες ἐκαὶ Παρὰ τὸ Σκουταρι συνεκνερῶσθσαν, Ἰππῶται τοῦ Σκουραὸ ὀποκολοῦμενοι, Ἐκεῖνοι εἶναι ἐκακῶντοιοι ἔχθροί. Αὐτοὶ τοῦλάχιστον ὀηρητοῦ ὀπλῶς καὶ τρώγου· ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἦλλον, ἀπειλοῦν καὶ κλέπτουν εἶναι πᾶσι εἰς τὰς χεῖρας των.

Ἐκατόνταρχος.

Δίκαιον ἔχεις, φίλε· ἄκουσον, προχῆς Τί παρὶ τούτων εἰς τῶν ἀλωματικῶν Ἐπισκοπεῖς τὴν χῆραν των τὴν βάρβαρον Μᾶς εἶπες· ἄκουσον ὀλίγον καὶ εἰπέ, Ἦν κλέπτει καὶ ληστέει τοὺς ὀνομάζομεν Ἀδίκως. Συμμορία σχηματίζονται Ἐκ πέντε ἢ ἐκ δέκα αἰσῶρων ἀνδρῶν, ὀδοῦν ἔχοντων ἱερὸν καὶ βιον· Καταλαμβάνουν θέσεις ὀδοὶ ὄγρηλᾶς καὶ ἀπροσῶσι εἰς τὰς κορυφὰς θουῶν Ἦ καὶ εἰς ἄτερα οἰκτεῖνὰ καὶ φάραγγας, Ἐκεῖ δὲ ἐνοπλοὶ παραμονεῖσῃαι Κ' ὀδοκῶσι ἐμποροὶ τινες φιλήσοχοι Ἦ ἀναπνοὶ προκονητικὴ διέρχονται, Αὐτοὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν θουῶν εὐθὺς Ἐς γῶσις πᾶσιον ἐπ' αὐτῶν καὶ ἀετοί, Καὶ βῆτι φέρονται βῆτι τὸ ἀρπάζουσι, Ἐὰν δὲ καὶ τὴν ἐλάχιστην εὐρωσίαν Ἀνίστασιν ἀνηλεῶς φονεύουσι Τοὺς ληστευθέντας, κ' εἰτα ἀποσφύρονται Πλήρεις λαφύρων εἰς τὰς μαύρας τρώγλας των. Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ φίλοι καὶ οἱ σύμμαχοι τοῦ βασιλέως μας καλοῦσῃαι εἰς αὐτοὺς Περιπορήσει δαψιλεύσι ἀπειθῶς Ὁ ἡμερῶν.

Β. Πολίτης.

Μοὶ εἶπον εἶναι ἄριστοι Ἐκ τῶν βαρβάρων τούτων κατασῆγῃωσαν εἰς Σκούταρι, καὶ ἀπ' ἐκεῖ δὲν ἐνοοῦν Ν' ἀναχωρήσων. Εἶναι γεῖσιτες κακοὶ καὶ ὁ θεὸς νὰ μᾶς φυλάτῃ ἀπ' αὐτούς!

Ἐκατόνταρχος.

Ἀρεῖ! ἐκεῖνο ἢ ἀναβῆς τὸ βήωμα, Τὸ φοβερόν των νὰ ἰδῆς στρατόπεδον· Αὐτοὶ κροτῶστων εἶναι ἦλλον μὲ σκοπὸν τὸν κάρον τοῦ Χριστοῦ ἐν Ἰερουσαλήμ· Ἀπὸ θελήσῃαι χεῖρας ἢ ἀφοιρέσωσιν. Αὐτοὺς εἶν' ἄρα ὁ σκοπὸς των; Ἀπαγε! Ἀφ' οὔ μῆτρι κοκκίλου καταλήγῃσῃαι τοὺς ἰσκόσι των, ἦλλον κ' εἰς τὴν χῆραν μας, Ὄπου τοὺς εἶπον εἶναι κρομαται χρσοὶ Ἀπὸ τῶν δένδρων οἱ καρποί, κ' οἱ ποταμοὶ Μέλι καὶ γάλα ἔδωσαν ἀντὶ ὕδατος. Δὲ αὐτοὺς θεαίως εἶναι ἡ Ἀνατολή Ἐπαγγελλας γῆρας, κ' ἦλλον οἱ καλοὶ καὶ εὐσεβεῖς ὀπλίται καὶ χριστιανοὶ, Σημεῖον ἐν χροσὶ κροταῖτες ἱερὸν Κ' ἐν τῇ καρδίᾳ των ἀκροστον ὄρημν Πρὸς λῆσῃσῃαι καὶ ἀρπαγῆν ἐγκλιεῖσῃαι.

Α. Πολίτης.

Νομίζω εἶναι σωτῆρας δὲν ἐπραξεν Ὁ βασιλεὺς ἀφῆσῃαι τὴν διάδασιν Διὰ τῆς γῆρας ἐλευθῆραν εἰς αὐτούς. Δὲν ἦτο μήπως ἀνοικτὴ ἡ θάλασσα; Διὰ θάλασσης εὐκαλοὶ μεταβῃαιον εἰς Ἰερουσαλήμ. Τί ἦλλον ἐδῶ Νὰ μᾶς παρενοχλῶσῃαι; Τί κερδίζομεν Ἀπὸ τὴν εὐγενῆ αὐτῶν ἐπίσκεψιν;

Β. Πολίτης.

Τοῦτο κερδίζομεν, εἶναι οἱ ἔμποροι Ὅλοι, καὶ κροσῶπῃαι καὶ ἀρτοκοτοί, Ἀνασφῶσῃαι δῶσιςσῃαι κατήγησαν, Κ' ἐν δὲν τοῖς ὄδοσις πρῶταρον τὰ χροῖματα Δὲν ἔχεις οὔτε κρέας οὔτε ἄλλο τι. Καὶ τοῦτο, ἐπειδὴ οἱ εὐγενεῖς αὐτοὶ

Σωτῆρες τῆς ὀρηκεῖας εἶναι προμηθεύονται ὀδοῦ κἂν νὰ πληρώσωσιν καταβῆχονται. Ἐκατόνταρχος. Ἦ τὸ πληρῶσῃαι μὲ πληγῆς καὶ ἀπειλᾶς. Β. Πολίτης. Εἶθι νὰ μᾶς ἐλευθερώσθ ὁ θεὸς Ταχέως ἐκ τοιούτων ἐλευθεροπῶν!

ΣΚΗΝΗ Β'.

Ὁ ναύκληρος Δημήτριος καὶ οἱ προητόμενοι.

Α. Πολίτης.

Ἰδοὺ ὁ ναύκληρός μας, ὁ Δημήτριος. Αὐτοὺς δὲ ὄλης τῆς ἡμέρας ἦτο χῆδος εἰς Σκούταρι, κ' ἐκαῖθεν εἰδῃσῃαι τινα θεαίως ὄθ μᾶς φέρῃ. — Αἱ, Δημήτριε, Τί νεα μᾶς κομίζεις;

Δημήτριος.

Νεα ὀέλεται; Τί νὰ σοῦ εἶπω; Δυστυχία πανταχοῦ Κ' ἀπελπίσῃαι! Οἱ ἱππῶται τοῦ Σκουραὸ, ὀτῆνες ἐκεῖ κάτω κατασῆγῃωσαν, Προστοιμέλῃαι κίνηρα, ὡς φαίνεται. Ὅσα τῶν πλοίων μας ἦσαν εἰς Σκούταρι Διὰ τῆς ἔλας δια τὰ κατέλαθον. Ν' ἀντισταθῶσῃαι ἠθελήσῃωσῃαι ἡμεῖς καὶ πληρωμῆν τῶν πλοίων ἀπητήσαμεν, εἰκόσῃαι εἶναι μόνον ἄρον τῆς ζωῆς Αὐτὰ τὰ πλοῖα ἔχουμεν· ἀλλὰ αὐτοὶ Ἀντὶ χρομῆτων δονατῶ μᾶς ἔδειραν καὶ νὰ φονεύσωσιν ἔλαος μᾶς ἠπειλήσαν. Ποτὲ ἡκοῦσθῃαι τὸ τοιούτον; Ἄλεγετα.

Β. Πολίτης.

Πολὺ φοβοῦμαι, εἶναι ἔφορον αὐτοὶ Κατὰ τῆς πόλεως μας τῶρα μελετοῦν. Τὰ πλοῖα των τὴν ὄρημν ἐκέντησαν Ἀνδρῶν ἀστέγων καὶ ἀρπάζων, οἵτινες Τὰ ὄπλα των τὰ σιγήρᾳ προτεινόντες ὄθ μᾶς γομῶσῃαι οἱ εἰτα ὄθ μᾶς σφάξῃαι.

Ἐκατόνταρχος.

Ὅ! μὴ φοβῶσθ· ἐν ἦν' οὔτος ὁ σκοπὸς Αὐτῶν, ὄθ λάθωσιν μάθημα διδασκτικόν. Πέραν ἐκεῖ παρὰ τὸ ἀκρωτήριον Τὰ δέκα πλοῖα θέλεισθαι τὰ μελανᾶ; Ἦσῃαι φαίνοντ' ἀπ' ἐδῶ, εἰρηνικά· Πλὴν μέσα των ἐγκλιεῖσῃαι ἀρπαστήριον Ὄλοκλήρων Ἐγλαῖσῃαι, καὶ τὸ φοβερόν Ἐκεῖνο πῦρ, ὄ ὅποιον οὔτε ἄνεμος ὄτε τὸ ὄσωρ σῆναι. Ἀς προσέλθωσιν, Ἦν ὄθλου, οἱ Ἰατίνοι, καὶ τὰ πλοῖα μας ὄθ τοὺς ὀποδεχῃσῃαι μὲ χρομῆσι μὸν θερμόν, ὅποισιν οὔτε ὄνειρευόνται. Ἐὰν οἱ Εὐρωπαῖοι τέγας ἔκρωθον Πολλὰς, κ' ἡμεῖς θεαίως δὲν κοιμώμεθα.

Δημήτριος.

Ἀς ἐξολοθρευθῶν, κ' ἐγὼ τὸ πλοῖόν μου Τὸ γῶσι εὐχαρίστω. Α. Πολίτης. Αἶ! κωτῆξῃαι! Δὲν εἶν' ἐκεῖ ὁ ἀστρολόγος, ὁ σοφός, Ὁ Ἀθηναῖος Κατανάχησι; Πολλοί. Βέβαια.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Ὁ Κατανάχησι κεκοῦσῃαι καὶ ὄρηται ὄρηται ἐμφανῆται εἰς τὸ ἔλαος τῆς σκηρῆς.

Α. Πολίτης.

Πῶς θάβηαι κεκοῦσῃαι καὶ σῖνους! Β. Πολίτης. Ἀπορεῖς; Τὴν νύκτα ὄλην τ' ἄσθρ αὐτοὺς παρατηρεῖ καὶ τὴν ἡμέραν μόνον θέλεισθαι πρὸς τὴν γῆν.

Ἐκατόνταρχος. Εἶναι ἀνήρ σοφώτατος· τὰ μέλλοντα Γνωρίζει ὄλα. Λέγουσιν εἶναι εἰκόσι καὶ πλέον ἔτη εἶχον ἄλλοτε κλεισθῆ εἰς τὰς Ἀθήνας ἐντὸς πύργου, καὶ ἐκεῖ Ὅσα γρωρίζει ἐμαθα.

Α. Πολίτης.

Παράδοξον Δὲν εἶναι· ὄς τὸ Ἀθήνας ὀφῶσῃαι Πολλὰ θεῖλια, ὄπου περιέχονται Αἱ ἐπιστήμια ὄλα, κ' ἐκεῖ θεῖλια Δὲν εἶναι ὄδοκῶλον νὰ γείνη τις σοφός.

Ἐκατόνταρχος.

Πολὺ κ' ὁ βασιλεὺς τὸν ὀπολήσῃαι Καὶ τῷ παρῆγει δαψιλεύσι τὰ πρὸς τ

Τὰς εἶδον, ναί! Καὶ ὅλας τὰς ἀνάγκας·
 Ἦσαν αἱ λέξεις, ἅς ὁ θεὸς Δάκτυλος
 Ἄνωθεν τῶν Σοφῶν ἐνεγράψατο
 Μικρὸν πρὶν ἢ ἐπέλθῃ ἡ καταστροφή. —
 Συνῆλθετε εἰς ἑαυτοὺς, ὡ ἀνθρώποι!
 (Ὁ Κατανάγκης ἀπεργεῖται θῆματα ἑραεῖ.)
 Α'. Πολίτης.
 Ὁ Κατανάγκης εἶπε λόγους φοβερούς·
 Ἀκόμη τρέμου ὄλο; ἐκ τοῦ φόβου μου.

ΣΚΗΝΗ Δ'.

Εἰσέρχεται ὁ Λάσκαρις, παρακολουθούμενος ὑπὸ πολλῶν πολιτῶν.

Λάσκαρις.
 Πολῖται, τὰ ἐράβητε; ε' ἀκούσατε;
 Ὅλοι.
 Τί πρέζει; Λέγε, Λάσκαρι.
 Λάσκαρις.

Ἀνάσσει
 Κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ συγερὰ
 Συνομοῦ ἀνεκαλόφθη. Σήμερον
 Ἐπρόκειτο νὰ φωνηθῇ ὁ βασιλεὺς
 Καθ' ἣν στιγμήν ἐν τῇ ναφ' προσήρχετο.
 Οἱ συνομοῦται δὲν ἀνεκαλόφθησαν
 Ἀκόμη ὄλοι· φαίνονται καὶ ἰσχυροὶ
 Καὶ ἀπορροισμένοι.

Ἐκατόνταρχος.

Πότε, Λάσκαρι,
 Συνέθε τοῦτο; Λέγε, πὸς τὸ ἐμάθε;

Λάσκαρις.
 Πτο ἡ ἄρα, ἔτε, ὡς τὸ σύνθετε,
 Ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν ναὸν κατέρχεται
 Τὸν ἐν τοῖς ἀνακτόροις νὰ προσευχῆθῃ.
 Τῆν ἔσθεον αὐτοῦ ἐπιρριμένον
 Ἐν τῇ μεγάλῃ προβαλάμῃ· αἴφνης πλὴν
 Μὰς λέγουσι, ὅτι σήμερον ὁ βασιλεὺς
 Εἰς τὸν ναὸν δὲν μεταβῆναι, ἐπειδὴ
 Ἐκστὸν παρμέναι δολοφόνου χεῖρ.
 Μεγάλῃ οὐχέως καὶ ταραχῇ εὐθὺς
 Ὀλόκληρον κατέλαβε ε' ἀνάκτορον.
 Ὁ εἰς τὸν ἄλλον ἐρωτᾷ, ἀλλὰ οὐδεὶς
 Τὰ περαιτέρω ἔφησε. Τότε ἐγὼ
 Διαταγὴν λαμβάνω ἄνω τάχιστα
 Εἰς τὸ Πατριάρχεῖόν μου νὰ μεταβῶ
 Καὶ νὰ εἰπῶ τῇ Πατριάρχῃ πᾶσαν
 Νὰ ἔλθῃ, ὅτι τὸν ζῆτει ὁ βασιλεὺς.
 Συγγνώμης δὲ καὶ ὁ Πρωτοσπαθῆριος
 Δρομαῖος πρὸς τὸ Σκούταρι ἀπεργεῖται,
 Γραφὴν ἐσφραγισμένην μὲ τὰ σύμβολα
 Τοῦ βασιλέως φέρων πρὸς τοὺς ἐγγενεῖς
 Ἰσπῆτας τοῦ Σταυροῦ. Τί λέγει ἡ γραφὴ
 Οὐδεὶς γνωρίζει· ὑποτίθεται κενῶς
 Ὅτι τῶν Σταυροφόρων τὴν δεξιάν
 Ζητεῖ ὁ βασιλεὺς πρὸς ἀποσθήσειν
 Τοῦ ἀπειλητικῶς κινδύνου. — Ἄλλ' ἐγὼ
 Πρέπει νὰ οὐσίωσιν εἰς τὸ Πατριάρχου μου.
 (Ἀπεργεῖται.)

Β'. Πολίτης.

Ἰδοὺ καὶ οἱ Λατῖνοι εἰς τὴν πόλιν μας!
 Τὸν Κατανάγκην λέγω τώρα καὶ ἐγὼ
 Πρὸςφῆτην. (Ἀπεργεῖται.)

Ἐκατόνταρχος.

Πρέπει νῦν εἰς τὸν στρατῶν μου
 Νὰ τρέψω. (Ἀπεργεῖται.)

Α'. Πολίτης.

Καταγέλιος προσημύονται.
 (Ἀπεργεῖται παρακολουθούμενος ὑπὸ τῶν ἄλλων πολιτῶν.)

Δημήτριος

(Ὅστις ἔμεινε μόνος ἐπὶ τῆς σκηνῆς.)
 Ὡ! δυστυχία! δυστυχία! Ὁ θεὸς
 Ἀπὸ φρικῶδεις τρικυμίας σάσας με
 Τροσῆκε, ἐφῆ! πρὸς εἰ νὰ ζῆσω μ' ἄφρησ,
 Μάρτυς τοιαύτης νὰ γενῶ καταστροφῆς;
 Ὅπως πέφεται νὰ ὑποστῆθῃ δεινά,

Τοῦ Κωνσταντίνου πόλις τρισάβλια οὐ!
 Τὰ ἑσάνα σου ἐφῆ! δὲν ἐτελείωσαν!
 (Ἀπεργεῖται σύννοος καὶ ἐν ἄθυμῳ.)
 (Τίλος τῆ γ'. πράξεως.)
 (Ἐπειτα συνέχεια.)

ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑ.

(Μετὰ εἰκόνα, ἄρ. σελ. 152 καὶ 153.)

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ. — Ο ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
 ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΣ. — Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΙΩΝΙΟΥ. —
 Ο ΕΡΜΗΣ ΤΟΥ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ.

Γνωστὸν εἶναι πᾶσιν σωμασίαν ἀπέιδον οἱ
 ἀρχαῖοι Ἕλληνας εἰς τὸ σῶματός τῆν εὐεξίαν
 καὶ ἀνάπτυξιν αἰς τὰ ματὰ πᾶσης ἐπιμελείας ἐκ
 παιδικῆς ἥδη ἡλικίας καταγίνοντο εἰς σωματικὰς
 ἀσκήσεις, ἐνοουόντες κάλλιστα ὅτι μόνον ἐταν
 τὸ σῶμα ἦναι ὑγιὲς καὶ εὐρωστον καὶ ὁ νοῦς
 δύναιτο ἀποτελεσματικῶς νὰ λειτουργῇ. Δὲν
 ὑπῆρχε πόλις ἐν Ἑλλάδι, ἐν ἣ νὰ μὴ τελώνται
 ἐσπέραι, καθ' ἣν εἰς ἐξοικαζόμενοι ἀλλήλοισιν
 τὴν παρὶ τὴν πόλιν, τὸν δρόμον, τὴν διοκοβολίαν
 τέχνην τῶν δημοσίων πρὸς ἀλλήλους συναγωνι-
 ζόμενοι· αἱ ἐσπέραι μέλητα αὐτοὶ εἶχον καὶ
 θρησκευτικὴν σημασίαν, ἀφιερωμέναι ὄσαι εἰς
 τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τῶν θεῶν. Τέσσαρες ἐκ
 τῶν ἐσπέρων τούτων ἦσαν αἱ προσεγγυροῦσαι, αἰ-
 τινες δικαίως ἠδύναντο νὰ ἐνομασθῶσιν ἔθνη καὶ
 ἑλληνικαὶ ἐσπέραι. Ἦσαν δὲ αὐταὶ τὰ Νέμεα,
 τελοῦμενα ἐν Νεμέᾳ τῆς Ἀρκαδίας, τὰ Ἴσθμια,
 τελοῦμενα ἐν Κορινθῷ ἐπὶ τοῦ Ἴσθμου, τὰ Πύ-
 θια ἐν Δελφοῖς καὶ τὰ Ὀλύμπια ἐν Ὀλυμ-
 πῳ. Ὁ κανονισμὸς, ἦ ὡς λέγομεν σήμερον, τὸ
 πρόγραμμα τῶν ἐσπέρων τούτων δὲν διέφερον
 οὐσιωδῶς, ἐξοικεῖσαι μόνον κατὰ τὰ Πύθια, ἐν
 οἷς, ἀφιερωμέναι ὄσαι τῷ Ἀπόλλωνι, τῇ θεῇ
 τῶν Μουσῶν, προκατήρχοντο τοῦ ἀγῶνος οἱ
 ποιηταὶ καὶ οἱ ἄοιοι.

Ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων μεγάλων ἐθνικῶν
 ἐσπέρων ἡ σημαντικώτερα ἦσαν ἀναντιρρήτως τὰ
 Ὀλύμπια, τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ τῆς Ἠλίδος ἀνὰ
 πᾶσαν τετραετίαν τελοῦμενα. Πότε ἤρξατο τὸ
 πρῶτον τελοῦμενῆ ἡ ἐσπέραι αὐτῆ ἀθλήτων· ἡ
 ἀρχὴ αὐτῆς γίνεσθαι εἰς τὰ ἀκτῆ τῶν μυθικῶν
 χρόνων. Ἡ σημασία τῆς ἑμῆς καὶ ἡ μεγάλη
 αὐτῆς δόξα χρονολογούσιν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ'
 ἣν οἱ Σπαρτιάται ἀπέκησαν τὴν ἐπὶ τῆς Πε-
 λοποννήσου ἡγεμονίαν. Ἦδη ἀπὸ τοῦ ἔτους
 776 πρ. Χρ. ἤρξαντο ἀναγερῶμενα τὰ ἄνωμα
 τῶν ἐν τοῖς Ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσι νικητῶν. Ἀπὸ
 τοῦ ἔτους δὲ τούτου ἄρξεται καὶ ἡ ἑλληνικὴ
 χρονολογία κατὰ Ὀλυμπιάδας, περιλαμβανούσας
 τὸ μεταῦ ἐκάστης κατὰ τετραετίαν τελοῦμενῆς
 ἐσπέρης χρονικὸν διάστημα. Τοῦτο ἀποδεικνύει
 τὴν μεγάλην σημασίαν, ἣν ἔχαιρον ἐν τῇ χώρα
 οἱ ἀγῶνες οὗτοι. Ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ νικητῆς δὲν
 ἐλάμβανε μὲν ὡς θραβείον ἢ ἀπλοῦν στέφανον
 ἐκ τῶν κλώνων τῆς ἱερᾶς ἐλαίας, ἀλλ' ἡ δόξα
 αὐτοῦ ἐστὶν ἐξαιρετικὴ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἤκουσαν,
 καὶ ἐταν ὁ νικητῆς ἐπέστραφεν εἰς τὴν πατρίδα
 τοῦ ἐγένετο δεκτὸς ὡς στρατηλάτης βαφροστροφῆς.
 Διοργανωταὶ, διεσθονταὶ, ἐπόπειαι καὶ κριταὶ ἐν
 τοῖς Ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσι ἦσαν μόνον Ἠλεῖοι.
 Προσηγγίζοντες δὲ τοῦ χρόνου τῆς ἐσπέρης γενικῆς
 ἐπεβάλλετο εἰς τὴν χώραν εἰρήνη· αἱ ἐριδῆς καὶ
 αἱ πόλεμοι κατέπαυσαν, καὶ αἱ πρὸς τὴν Ὀλυμ-
 πῳ ἡγουσαὶ δόδο ἐκηρέττοντο ὄλαι ἱερὰ καὶ
 ἀπαρῶσται. Ἐἰς ὄλων τῶν μερῶν τῆς Ἑλ-
 λάδος ἐπέμποντο πρὸς αὐτοὺς, οἷνας ἀνέπτυσσον
 βοήν ἠδύναντο περισσοτέραν μεγαλοπρέπειαν. Το-
 σαύτη δὲ ἦτο ἡ συρρὴ τῶν ἀνθρώπων κατὰ
 τὰς ἡμέρας τῶν ἐσπέρων, ὅστε οὔτε ἐν Ὀλυμπίᾳ
 οὔτε ἐν τοῖς περιχώροις εὐρίσκοντο ἱκανὰ κατα-

λύματα. Παραπήγματα καὶ πρόχειροι καλύθει
 ἀνεγείροντο, σκηναὶ ἐστήνοντο, ἐνωῶνες αὐτο-
 σφειδίζοντο, ἔμποροι καὶ πωληταὶ προσήρχοντο
 φέροντες ποικίλας πραγματείας, ἅς ἐξέθετον πρὸ
 τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ συρρέσαντος πλήθους. Καὶ
 ἡ πόλις αὕτη, ἡ διὰ μαγικῆς οὔτος εἰπεῖν
 ῥέθρου οἰκοδομηθεῖσα, διελέτο πάλιν μετὰ τὴν
 ἐσπέρην ὡς διὰ μαγικῆς ῥέθρου· καθῆτι οὐδανὶ
 ἐπετρέπετο νὰ κατοικήῃ ἐν τῇ ἱερῇ χώρῳ, ἐξαι-
 ρέσαι μόνον τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὑπηρετῶν καὶ
 φολάκων τοῦ ναοῦ.

Ἐκεί ὅπου ὁ Ἄλφειός, ὁ κορυφώτερος τῶν
 ποταμῶν τῆς Ἀρκαδίας, προκύπτει ἐκ τῶν ὄρειων,
 ἔπεις διὰ τῆς εὐφύρου τῆς Ἠλίδος πεδιάδος
 εἰσβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν, ἔστατο ὁ ναὸς τοῦ
 θεοῦ τῶν θεῶν, τοῦ Διός. Εἰς ἀπόστασιν
 τινα ἀπὸ τῆς δεξιᾶς τοῦ ποταμοῦ ὄχθους ἐστει-
 νετο περιτατοιχισμένον ἱερὸν ἄλσος, ἡ Ἄλτις,
 ὁ χώρος ὁ ὀριζόμενος διὰ τοὺς ἀγῶνας, διὰ τοὺς
 ναοὺς, διὰ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν καὶ τὰ ἀνα-
 ἔμματα, διὰ τὰ θησαυροφυλάκια καὶ διὰ τὰ
 πολυπληθῆ ἀγάλματα καὶ μνημεῖα, δι' ὧν δια-
 νείετο ἡ μνήμη τῶν νικητῶν.

Ὁ ναὸς τοῦ Διός, τοῦ θεοῦ, εἰς οὗ τὴν τιμὴν
 ἐτελοῦντο οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, ὑπερεῖχες πᾶ-
 ντων τῶν ἄλλων οἰκοδομημάτων καὶ κατὰ τὸ ὄψος
 καὶ κατὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν ἦτο δὲ ἔργον τοῦ
 Ἠλείου ἀρχιτέκτονος Λίθωνος. Ἐπερατώθη ἐν-
 τελέως ἐν καιρῷ τοῦ Ἠλοπονησιακοῦ πολέμου
 καὶ διεκοσμήθη παρὰ τοῦ μεγάλου Φειδίου καὶ
 τῶν ἀφαιμῶν αὐτοῦ μαθητῶν. Αὐτὸς ὁ Φει-
 δίας ἦτο ὁ κατασκευάσας τὸ ἐν τῇ μέσῳ τοῦ
 ναοῦ κολοσσαῖον ἀγαλμα τοῦ Ὀλυμπίου Διός,
 τὸ ἀριστοτέρημα τῆς τέχνης, τὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ
 ἀλέφαντος. Εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀγάλματος τού-
 του ἐστέρνοντο οἱ νικηταί. Ὁ Παιωνίας περι-
 γράφων τὸ ἀγαλμα τοῦ Διός λέγει (ἐν
 Ἠλιακοῖς ΧΙ, ι) "Καθέσται μὲν δὴ ὁ θεὸς
 ἐν ἱερῷ χρυσοῦ παποιημένος καὶ ἀλέφαντος·
 στέφανος δὲ ἐπίκειται οἱ τῇ κεφαλῇ μεμμη-
 μένος ἐλαίας κλώνος. ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ φέρει
 Νίκην ἐξ ἀλέφαντος καὶ ταύτην καὶ χρυσοῦ,
 ταινίαν δὲ ἔχουσαν καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ στέ-
 φανον· τῇ δὲ ἀριστερᾷ τοῦ θεοῦ χειρὶ ἔνεστι
 σκῆπτρον μεταλλοῖς τοῖς πᾶσι διορηθισμένον.
 Ὁ δὲ ἄριος ὁ ἐπὶ τῇ σκῆπτρῳ καθήμενος ἐστιν
 ὁ ἀετὸς, χρυσοῦ δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τῆ θεῆς
 καὶ ἱμάτιον ἰσάπτως ἐστὶ. τῇ δὲ ἱματίῳ ζῆνιά
 τε καὶ τῶν ἀνῶν τὰ κρῖνα ἐστὶν ἐμπεποιη-
 μένα. Ὁ δὲ ἱρῶνος ποικίλος μὲν χρυσοῦ καὶ
 ἄλλοις, ποικίλος δὲ καὶ ἀέθων τε καὶ ἀλέφαντος·
 ἐστὶ καὶ ζῆνιά τε ἐπ' αὐτοῦ γραφὴ μεμμημένα
 καὶ ἀγάλματα ἐστὶν ἐργασμένα. Νικαὶ μὲν
 δὴ τέσσαρες, γυροουοῦσῶν παραγόμενα σχῆμα,
 κατὰ ἕκαστον τοῦ ἱρῶνου τὸν πῶδα, δύο δὲ
 εἰσιν ἄλλαι πρὸς ἐκάστου παρ' ἑαυτοῦ τῶν
 ποδῶν δὲ ἐκαστέρῳ τῶν ἐμπροσθεν παίδεσ τε
 ἐπίκεινται θηρίων ὑπὸ σφίγγων ἤρασμαῖνοι,
 καὶ ὑπὸ τὰς σφίγγας Νυόθης τοὺς παῖδας
 Ἀπόλλων κατατοξοῦσους καὶ Ἀρτεμῆς." Με-
 τεσφύρομεν ἐνταῦθα τὴν περιγραφήν ταύτην ἐκ τοῦ
 Παιωνίου, τοῦ συνήθως συντομωτάτου εἰς τὰς
 περιγραφὰς, ὅπως δώσωμεν μίαν ἰδέαν τῆς με-
 γαλοπρεπειᾶς τοῦ ἀγάλματος.

Κάτωθεν τῆς Ἄλτιος ἔκειτο τὸ Στάδιον,
 800 ποδῶν μῆκος ἔχον, ὅπου ἐτελοῦντο οἱ ἀγῶ-
 νες· ἀμφιβατικῶς ὑφῆοντο τὰ θρονία καὶ κα-
 θίσματα διὰ τοὺς θεατάς. Ὁλίγον ἀποτέρω
 εὐρίσκατο τὸ Ἰπποδρόμιον, ἔθθα ἐγένοντο οἱ
 ἀγῶνες τοῦ δρόμου τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀμαξῶν,
 ἀγῶνες, εἰς οὓς συνήθως μόνον οἱ εὐπορώτεροι
 τῶν πολιτῶν ἐλάμβανον μέρος. Πέντε ὄλαι
 ἡμέρας διήρκουν αἱ ἐσπέραι· τὴν ἐσπέρην ἐκάστης
 ἡμέρας ἀπενέμοντο τὰ θραβεία, ἐστέρνοντο δηλ.
 οἱ νικηταί, καὶ καθ' ἑλγὴν τὴν νύκτα ἐξηκολούθουν

τὰ συμπόσια καὶ αἱ διασκεδάσεις εἰς
 τιμὴν αὐτῶν. Πιεθαὶ ἐξῆμνον τὰς νύκτας,
 καὶ εὐτυχῆς ἐκεῖνος ὁ νικητῆς, οὗ τὴν
 νίκην συγκατατίθετο νὰ ἐξυμνήσῃ ὁ Πί-
 ναρος. Ὁ τῆς νίκης εἶχε τὸ δικαίωμα
 νὰ στήσῃ τὸν ἀνθράκων του ἐντὸς τῆς
 Ἄλτιος· καὶ οὕτω χιλιᾶδες θεομητόν ἀν-
 θράκων ἐπεσπαρῆθον ἐν τῇ ἱερῇ ἐκείνῳ
 ἄλσει.

Περὶ τῶν εἶναι ὅτι οἱ Ὀλυμπιακοὶ
 ἀγῶνες διετηρήθησαν ἐν Ἑλλάδι πλείονα
 χρόνον ἢ ἡ ἐλευθερία. Διότι καὶ ἐπὶ
 Ῥωμαίων ἐτελοῦντο οὗτοι, μέχρι· οὐ ἔλ-
 θὼν ὁ Χριστιανισμὸς ἔθεσε τέλος εἰς αὐ-
 τοὺς. Τοῦτο ἐγένετο ἐν ἔτει 394 μετὰ Χρ.,
 ὅτε ἐτελέσθησαν τὰ τελευταῖα τὰ Ὀλύμ-
 πια. Ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης
 καὶ τὸ ἱερὸν ἄλσος καὶ ὁ ναὸς εἶχον λη-
 στευθῆ πολλῶν κοσμημάτων. Τὸ κολο-
 σsaῖον ἀγαλμα τοῦ Διός μετακομίσθη εἰς
 Κωνσταντινούπολιν. Ὁ δὲ ναὸς ἔστατο
 ἀκόμη ἕως ἔστου χρόνος θραβῶν ἐκ-
 πύθησαν αὐτὸν καὶ δευδὲς οἰομῆς ἀπα-
 τελεῖσθε τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς.

Τίλος δὲ καὶ ὁ Ἄλφειός διαρρήξας
 τοὺς παραμυθιθέντας φράκτας τοῦ κατακλῶντος τὰ
 κατακαίμενα ἐρείπια διὰ παχέας στρώσεως ἰλίδος
 καὶ ἄμμου. Οὕτως ἐπὶ ἐκατονταετηρίδας ὄλαι

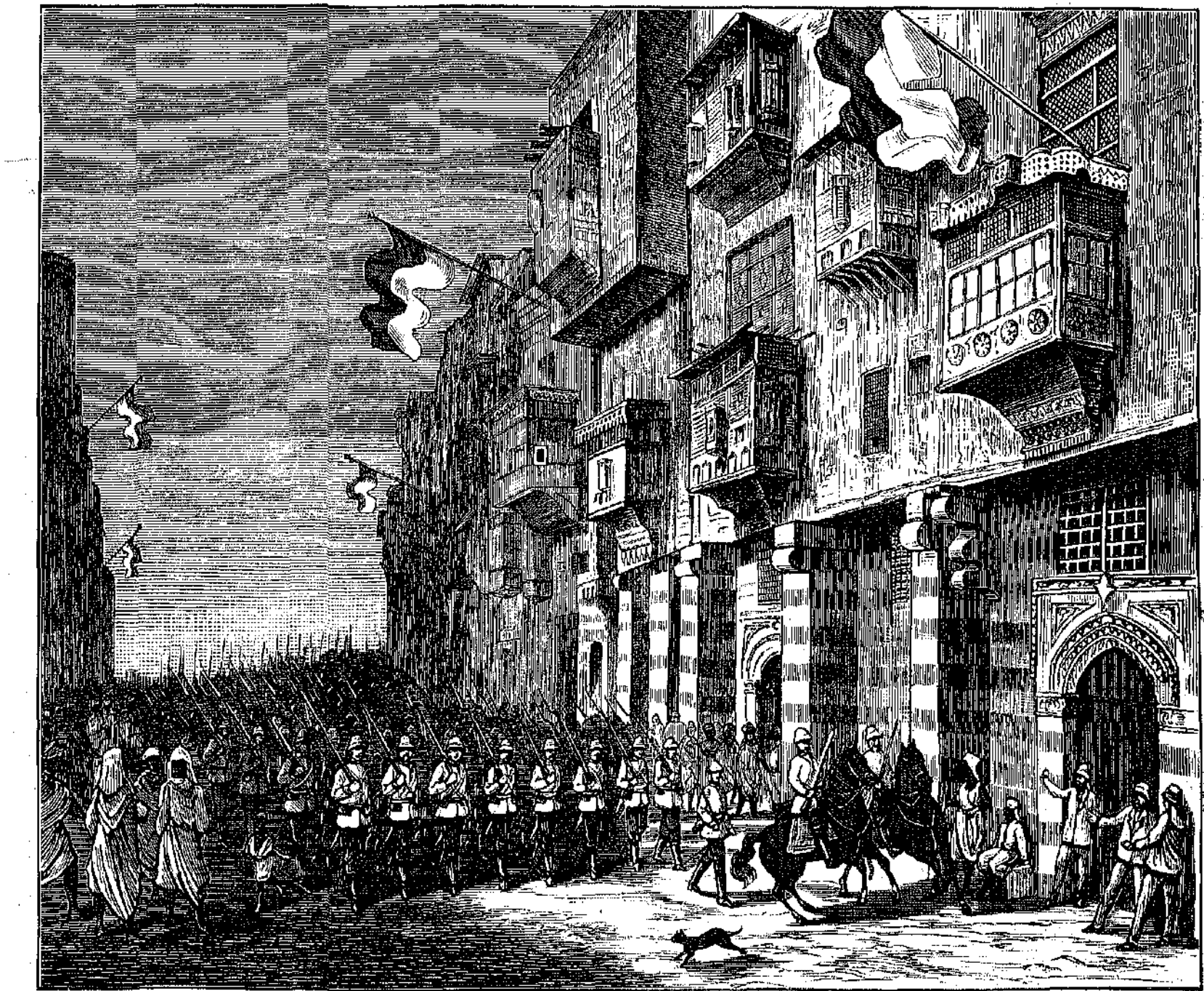
Η ΛΑΒΟΥΣΑ ΤΟ Α. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΛΑΘΗΣ.

τὰ λαμπρὰ ἐκείνα λείψανα τῆς ἀρχαῖότητος·
 ἔμειναν κεκρυμμένα ἐν τῇ γῆ. Ἐσχάτως μόνον τῇ
 πρωτοβουλίᾳ τοῦ διαπρεποῦς φιλέλληρος Ἑρρίστου

Κουρτίου ἡ Γερμανικὴ κυβέρνησις ἐπεχεί-
 ρησεν ἀνακατασκευάσει ἐν Ὀλυμ-
 πῳ, δι' ὧν πολλὰ τῶν ἀριστοτεργημάτων
 ἤλθον εἰς φῶς. Διακρινόμενα δὲ μεταξὺ
 τῶν ἀνακατασκευῶν τὸ ἀγαλμα τῆς Νί-
 κης, ἔργον τοῦ Παιωνίου, καὶ ὁ Ἐρμῆς,
 ἔργον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα αὐτοῦ τοῦ
 Πραξιτέλου. Τῶν δύο τούτων εὐρημάτων
 δημοσιεύσαν σήμερον τὰς εἰκόνας.

Τοιοῦτους ἔχοντες πολυτίμους ἐν Ἑλ-
 λάδι ἀρχαίους θησαυροὺς, διὰ τοὺς ὁποί-
 ος ἰσχυρὰ καὶ μεγάλα κράτη μᾶς ζῆ-
 λούσους, δεκνόμενα ἀνισθησάν καὶ πρά-
 τωμεν σχεδὸν ἔργλημα μὴ φροντίζοντες
 περὶ τῆς διασώσεως καὶ καταστάσεως αὐτῶν.

Θέλονται καὶ ἡμεῖς μὲ τὰς ἀσθενεῖς
 ἡμῶν δυνάμεις νὰ ὑψώσωμεν φωνὴν ὑπὲρ
 τῶν ἀνεκτιμῆτων τούτων λειψάνων τῆς ἀρ-
 χαιότητος, προθύμως παραθέτομεν ἐν-
 ταῦθα τὴν εἰκόνα τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ δα-
 πάνῃ τοῦ φιλογενοῦς Κ^υ Α. Συγγροῦ
 ἐγερθηρομένου Μουσειου κατὰ σχέδιον
 ἀποσταλῆν ἡμῖν εὐμενῶς ἐκ Πόργου παρὰ
 τοῦ ἀριστοῦ Κυρίου Ι. Ε. Κρεσσεν-
 νίτου, καθὼς καὶ τὸ κάθειρ σὺντομον
 ἄρθρον, ἐν τῷ ὁποίῳ πάντο δικαίως ὁ φιλό-
 πατρις οὗτος ἀνὴρ μέμμεται τῆς ἀνηθείας τῶν
 κυβερνήτων ἡμᾶς καὶ εὐχεται ὑπὲρ τῆς τα-

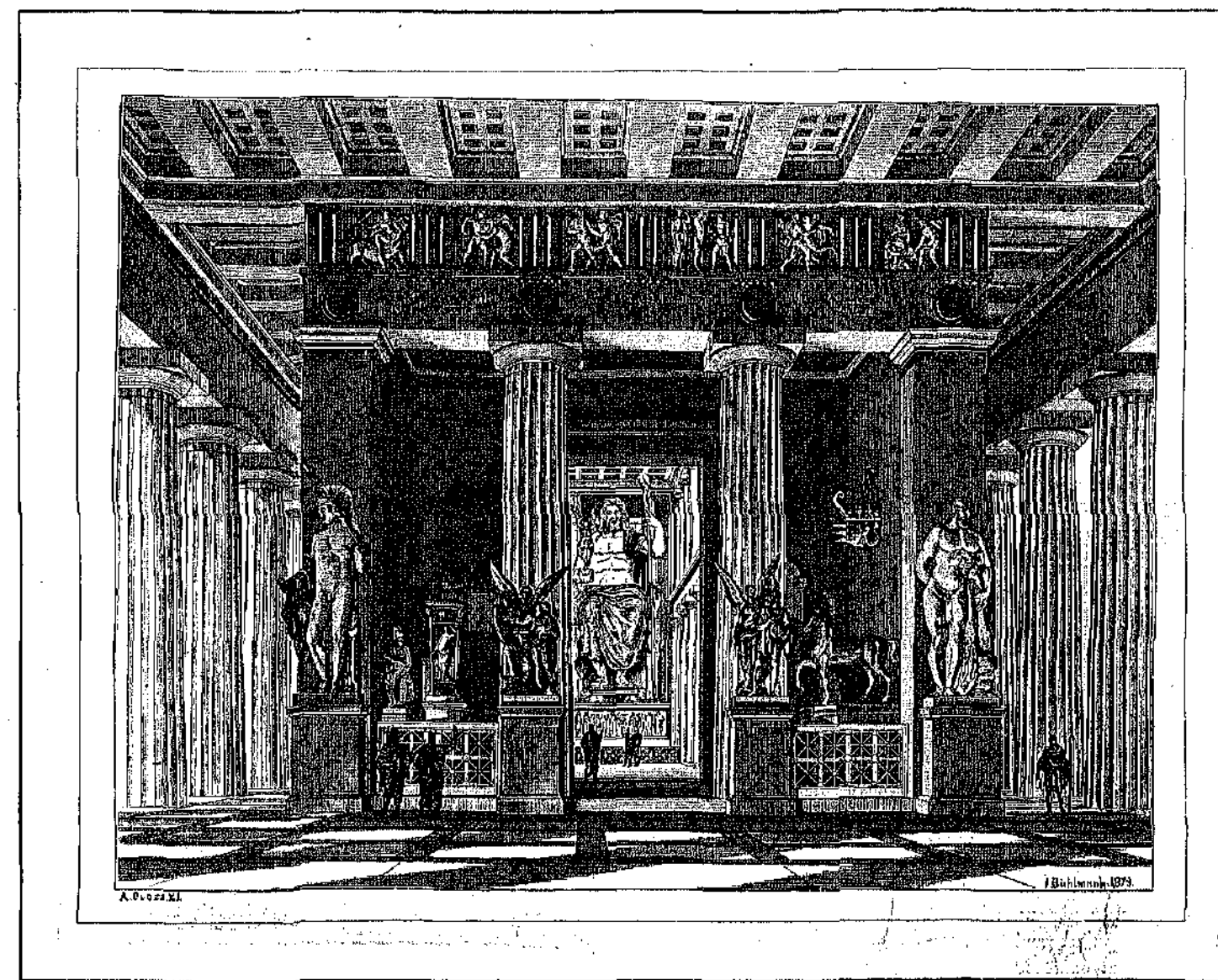
ΟΙ ΑΓΓΑΟΙ ΕΝ ΚΑΙΡῳ.

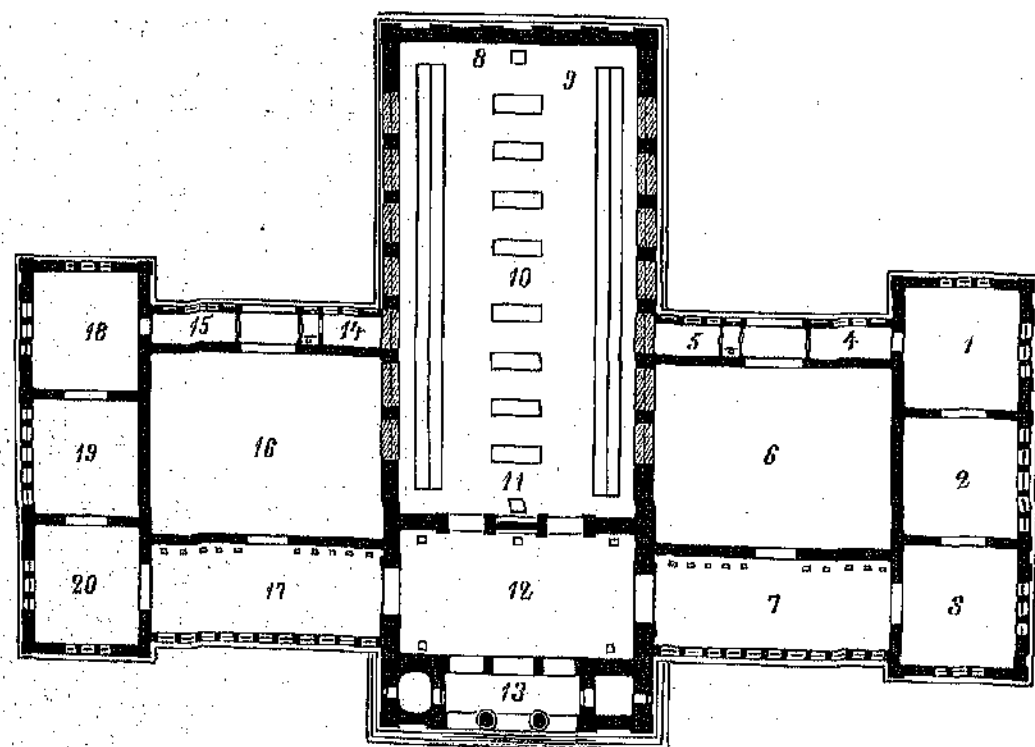

Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΙΩΝΙΟΥ.

Ο ΕΡΩΣ ΤΟΥ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ.

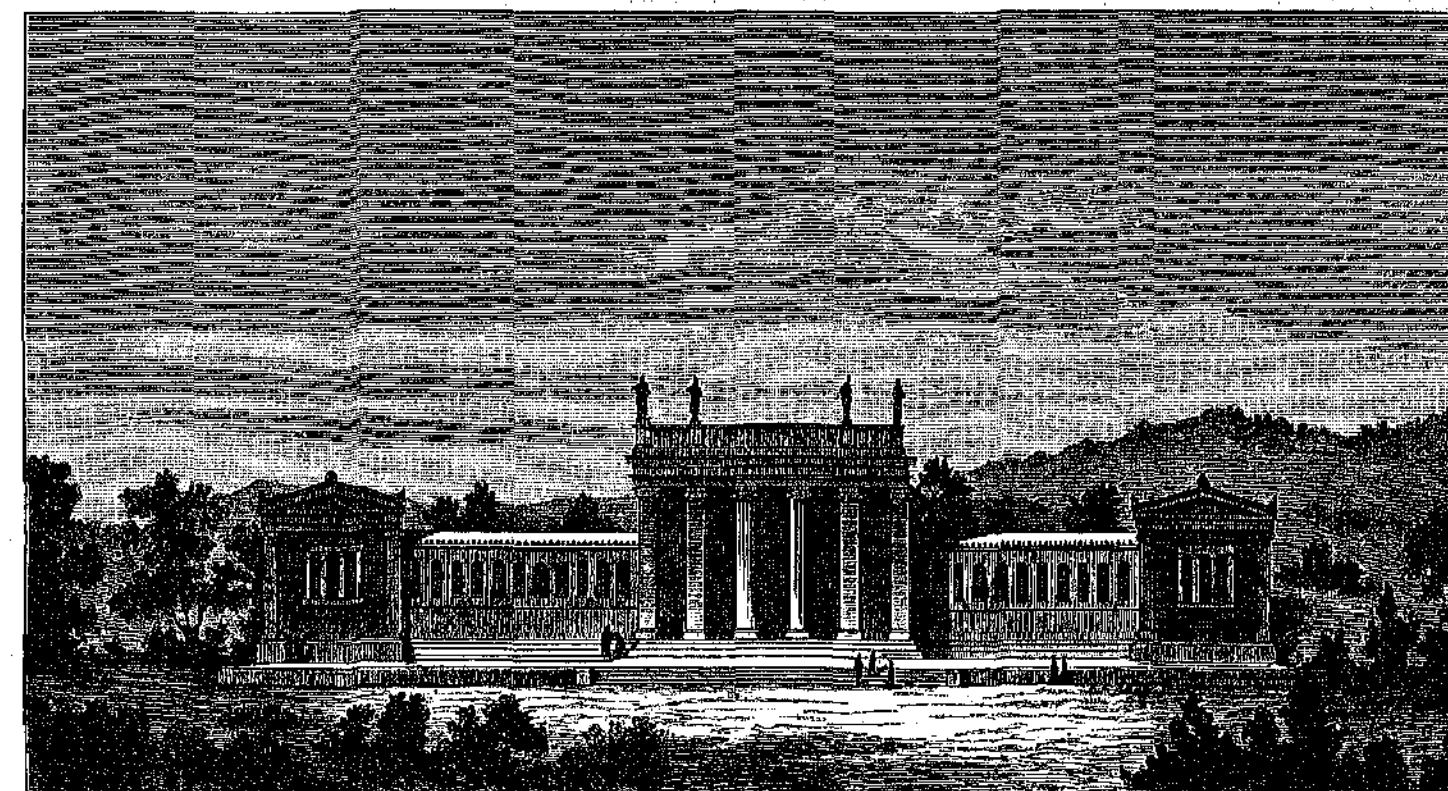

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤ ΤΟΥ ΔΙΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΟΑΤΜΗΑΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ.

1. Δομάτιον μελέτης. — 2. Συλλογή νομισμάτων. — 3. Συλλογή μεταλλίων κ. παλαιών. — 4, 5. Αποθήκαι. — 6. Αθή λιθίαν αρχιτεκτονικῶν τεμαχίων. — 7. Συλλογή ἀγάλματων αὐτοκρατόρων. — 8. Μισόται ναοῦ Διός. — 9. Ἐρμῆς Πραξιτέλους. — 10. Κεντρικὴ Αἴθουσα. — 11. Νίκη Παϊωνίου. — 12. Προβάλας. — 13. Στάδι. — 14, 15. Ἀποθήκαι. — 16. Αἶθλη ἐπιγραφῶν. — 17. Συλλογὴ ἀγάλματων ῥωμαϊκῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων. — 18. Γραφεῖον. — 19. Συλλογὴ πηλίνων τεμαχίων. — 20. Συλλογὴ γυάλινων.

ΤΟ ΟΑΤΜΗΑΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ.
(Ἐκ φωτογραφίας εὐμενῆς σταλείσης ἡμῖν παρὰ τοῦ Κου Ι. Κροστένιου.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STR. 19 LEIPZIG.

EN BIENNII. EN BIENNII.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ!
ΙΑΕΤΕ ΚΑΙ ΑΠΟΡΗΣΑΤΕ!

Οι πρόκτορες της πτωχεύσεως του με-
γάλου "Αγγλο-Βρετανικού Έργου-
στασιου" πωλούν δια τας πραγμο-
τέρας των με μεγάλην έκτασιν. Έμ-
βλάν τις τὰ πένον 50 φράγκων (ή διά
ταχυδρομικήν έκτασιν, όπου τούτω γί-
νεται) λαμβάνει πολυτέλη συσκευήν τρα-
πέζης εκ του άριστου άγγλο-βρετανικού
μετάλλου, κοστίζουσαν άλλοτε 80 φράγκα.
Πάντα πραγματεύονται λαμβάνει και έγ-
γραφευ ήγγισται περί διακρήσεως της
λευκότητος των ακαμών επί δέκα έτη.

- 6 μαχαιρία τραπέζης με άφραία λαπίδας,
- 6 περιόνια μουσολιματα,
- 6 κολλήτρια της αούπας εκ του άγγλο-
βρετ. μετάλλου,
- 6 κολλήτρια του καρδ έπίσης,
- 1 μέγα κολλήτριον της σούπας
- 1 έαρπ κολλήτριον διά τή γάλα,
- 6 άκουσθήρια των μαχαιριών εκ του
αυτού μετάλλου,
- 6 άγγλικά φιλτζάνα,
- 1 πιπεροθήκη ή ζαχαροθήκη,

- 6 κομψές είργασμένα φιλτζάνα,
- 6 ασηθήκα,
- 6 κομψά κολλήτρια διά τὰ άά,
- 4 ζαχαροθήκας μικράς,
- 1 τραπεζιόν του τέλου,
- 2 πολυτέλη κανδιλιέρια διά τήν αθουσαν,
- 64 τεμάχια έν όλω.

Είς άπόδειξιν ότι ή παρούσα γινωστο-
ποιήσις μου δεν βασίζεται επί άγνο-
ρίας ύπογραφουμαι δημοσίη, εάν ή συσκευή
αυτή δεν άρση τή άγοραστή, να παρα-
λάβω αυτήν πάλιν. Ο έπιθυμών λοιπόν
ν' άγοράση πράγματα χρήματα και καλά
άντι των χρημάτων του, ως άποταθή ή
δωρ άπόρρητων άκόμη τοιαύται συσκευαί,
μετά πάσης περιουσίας και κατ' εύ-
θεϊαν πρὸς τόν

J. H. Rabinowicz εις: Βιέννην,
Κεντρικήν άποθήκην του "Αγγλο-βρεταν-
νικού έργουστασιου"
Wies II. SCHNEIDERSTRASSE 20a.
Παρ' ήμιν εύρηται, άντι 50 centimes
τό κοστίον, και κόνις άξιολογος πρὸς κα-
ταρισμόν των ακαμών τούτων.

Το ξυλογραφικόν τούτο κατάστημα είναι έν τῶν άριστων έν Λειψίῳ, χαίρει δὲ και
ψηλήν καλήν έν όλη τῇ Γερμανίῳ.
Πάντα παραγγέλλει, άναγομένη εις τό είδος της ξυλογραφίας, έκτελεται προθύμως και
ταχέως. Αί τιμῆς είσι συγκραταβατικά.
Τό κατάστημα τούτο, έν ᾧ έργάζονται άριστοι τεχνίται, είναι ήδη ίδρυμένον πρὸ
55 έτών, και έτετέλει πλείστα ύψη καλλιτεχνικά έργα άξία λόγου και διά διαφόρους γρα-
φικάς εκπαιδεύσεις και διά διδακτικά βιβλία.
Ο μακρός αυτός όίος είναι δι' αυτό ή καλλιτέρευστασία. [α]

für Familien und Lesecirfel, Bibliotheken, Hotels, Cafés und Restaurationen.

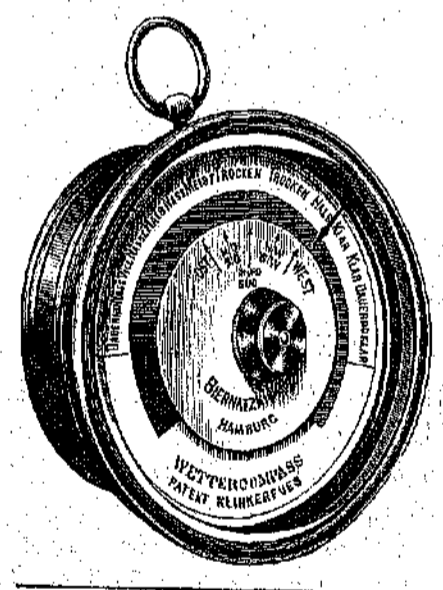
Illustrirte Zeitung

Probe-Nummern gratis und franco.

Abonnements-Preis vierteljährlich 6 Mark. — Zu beziehen durch alle Buchhandlungen und Postanstalten.

Expedition der Illustrirten Zeitung in Leipzig.

"ΟΜΙΛΕΙΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ;"
ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
περιέχων
σύνοτον γραμματικήν, διαλόγους
και αναγνώσματα,
ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΔΙΑ ΗΕΡΗΜΗΤΑΣ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ.
Συγγραφεύς Κάρολος Βήδ, έκδότης C. A. Koch έν Λειψίῳ.
1882. — Τιμή μάρκα 2 1/2.
C. A. Koch's Verlag in Leipzig.

Η ΝΕΑ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΥΞΙΣ,
προνόμιον του καθηγητού ΚΛΙΝΚΕΡΦΟΥΣ,
αναγγέλλει άνευ ύπολογισμού τινος μετά καταπληκτικής άκρι-
βείας την έπερχομένην του καιρού μεταβολήν. Τό έργαλείον
τούτο είναι τό πρώτον και μόνον, τό όπίσιον και υπό έπιστη-
μονικήν και υπό πρακτικήν έποψιν έχει πραγματικήν αξίαν.
Τιμή αυτού μάρκα 50 ήτοι φράγκα 62.50 ή λίραι άγγλ. 2 1/2.
Προγράμματα αποστέλλονται δωρεάν. Εύρηται μέχρι νεω-
τέρας είδοποιήσεως μόνον παρά τοίς
Κυρίοις ΒΙΕΡΝΑΤΖΚΙ και Σ' έν ΑΜΒΟΥΡΓΩ,
κατόχοις των προνομίουχων τούτων έργαλείων.

ΤΟ ΕΝ ΔΕΙΨΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
του
Γ. ΔΡΟΥΤΟΥΑΙΝΟΥ
ανάδεχεται την ταχέϊαν και
χομψήν έκτέλεσιν παντός έργου
έπιστημονικού, εικονογραφικού
και άλλων. Πρὸς δὲ και εκ-
τύπωσιν εις
ΤΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΤΗΣ ΑΝΑ-
ΤΟΛΗΣ
μετ' άρίστης και άκριβεστάτης
έκτελέσεως και επί τιμαίς λίαν
συγκραταβατικαίς. [α]

ΕΙΔΟΠΟΗΣΙΣ.
Έξεδόθη κατ' αούτας εις διδλιν τό "Άσμα του Χιαθάα" του διασήμου
Αμερικανού ποιητού ΛΟΝΑΞΕΛΙΟΝ έν έλληνική μεταφράσει. Τό βιβλίον
τούτο (εκ 15 1/2 τυπογραφικών φύλλων) κεκοσμημένον διά της ελίδος του
ποιητού και άλλων ειδόνων και κομψῶς δεδεμένον με τὰ φύλλα έπίγρως,
πωλείται άντι φράγκων 6.50. — Οι έπιθυμούντες ν' άποκτήσωσιν αυτό παρα-
καλούνται ν' άποταθώσωσιν είτε κατ' εούθειαν πρὸς τήν διεύθυνσιν του "Εσπερου"
(LEIPZIG, ELSTER-STRASSE 19) είτε πρὸς τὰ κατά τόπους βιβλιοπωλεία.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΗΣΙΣ.
Ζητούνται οι άριθμοί του ΕΣΠΕΡΟΥ 5. 6. 17 και 18, προσφέρονται
δὲ δι' έκαστον αυτών καλῶς διατηρούμενον άντίστονον φράγκα 2. Οι
έχοντες τούς άριθμούς τούτους διαθέσιμους και θέλοντες να τούς πωλήσωσι
παρακαλούνται να τούς πέμψωσιν (έλευθέρους ταχυδρομικού τέλου) εις
τήν διεύθυνσιν του "Εσπερου" (LEIPZIG, ELSTER-STRASSE 19) ή να παρα-
δώσωσιν αυτούς εις τὰς κατά τόπους έπιστασίας, αούτινες συνηνεκούσιναι κατ'
εούθειαν με τήν Διεύθυνσιν.

Συντάκτης: Δρ. I. ΠΕΡΒΑΝΟΥΤΑΟΣ έν ΔΕΙΨΙΑ, ELSTER-STR. 19.
Χαρτοπωλείον: Β. ΣΠΥΡΙΔΟΥΝΑΟΥ έν Βερολίνο και Λειψίῳ. — Τύποις: Γ. ΔΡΟΥΤΟΥΑΙΝΟΥ έν Λειψίῳ.